УДК 53.082.62

Йоші Х.¹, Раі Д. П.² канд. наук., Делігоз Е. канд. наук.³, Озісік Х. Б. канд. наук.³, Тхапа Р. К. канд. наук.¹

¹Кафедра фізики, Університет Мізорам, Айзавль, Індія-796004
²Кафедра фізики, Університетський коледж Пачхунга, Айзавль, Індія-796001.
³Кафедра фізики, Університет Аксарай, Аксарай, Туреччина *e-mail: dibyaprakashrai@gmail.com*

НОВИЙ ТЕТРАГОНАЛЬНИЙ ТЕРМОЕЛЕКТРИЧНИЙ МАТЕРІАЛ *HfSiSb* ТИПУ *D*²/*D*⁰, НАПІВГЕЙСЛЕРОВА СПОЛУКА: МЕТОД ПОВНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ЛІНЕАРИЗОВАНИХ ПРИЄДНАНИХ ПЛОСКИХ ХВИЛЬ

Нами досліджені з перших принципів електронні й термоелектричні властивості HfSiSb в рамках теорії функціоналу густини за допомогою методу повного потенціалу лінеаризованих приєднаних плоских хвиль. Електронна структура є ключем до визначення термоелектричних властивостей. При розрахунку переносу електронів використовується найпоширеніша апроксимація узагальненого градієнта. Розраховано термоелектричні характеристики, такі, як коефіцієнт Зеєбека, електронна теплопровідність і електрична провідність. Крім того, для одержання загальної теплопровідності ми включили теплопровідність гратки. Знання загальної теплопровідності ми включили теплопровідність гратки. Знання загальної теплопровідності дає нам точне розуміння термоелектричні параметри розраховані в перпендикулярному й паралельному напрямках. Низьке значення граткової теплопровідності (10 Вт/К:м) і різка зміна ZT у діапазоні (300 – 400) К означає, що ця система може бути потенціальним термоелектричним матеріалом за кімнатної температури. Бібл. 15, Рис. 5, Табл. 1.

Ключові слова: апроксимація узагальненого градієнта, зонна структура, коефіцієнт Зеєбека, теплопровідність.

Вступ

Термоелектричні матеріали можуть перетворювати відпрацьоване тепло в електроенергію, і тому привертають велику увагу, оскільки це може сприяти стабілізації енергопостачання [1]. В останні роки було вивчено кілька сполук у пошуках ефективних термоелектричних матеріалів. Серед них активно досліджувалися сполуки Гейслера, похідні сполуки класу НН, скуттерудити, сполуки Цинтля, $Ca_3Co_4O_9$, і т.д. [2-5]. Встановлено, що кращими матеріалами для термоелектричних пристроїв є сплави вісмуту, сурми й телуру [6]. Однак ефективність термоелектричних матеріалів для практичних застосувань, як і раніше обмежена. Отже, пошук

ефективних термоелектричних матеріалів є актуальним. Ефективність термоелектричного матеріалу визначається його добротністю *ZT*, яка виражається як $ZT = S^2 \sigma T/\kappa$, де *S* – коефіцієнт Зеєбека, σ – електрична провідність, а κ – теплопровідність. Відомо, що κ складається із двох частин, $\kappa = \kappa_e + \kappa_p$, де κ_e і κ_p – електронна й фононна частина теплопровідності, відповідно.

У даній роботі ми досліджували електронні й термоелектричні властивості потрійного антимоніду HfSiSb на предмет його потенційного застосування як термоелектричного матеріалу. Дашджав і Клайнке досліджували кристалічну структуру й електронні властивості потрійного антимоніду HfGeSb на основі Ge і знайшли, що це термоелектричний матеріал з тетрагональною структурою [8]. HfSiSb є гіпотетичною сполукою, і передбачається, що ця сполука має ту ж структуру, що й сполука на основі Ge. Недавні структурні дослідження HfSiSb показали його механічну стійкість [9]. Про систематичні дослідження електронних і термоелектричних властивостей HfSiSb дотепер не повідомлялося, тому ми провели докладне дослідження цих властивостей. Уперше докладно розглянуті густина станів, електронна зонна структура й термоелектрична добротність ZT даної сполуки.

Кристалічна структура й обчислювальний метод

Кристалічна структура.

HfSiSb – гіпотетична сполука, і передбачається, що вона кристалізується в структуру типу *ZrSiS. HfSiSb* має тетрагональну структуру із просторовою групою *P4/nmm*. Його елементарна гратка складається із шести атомів, що займають три двократні положення: *Hf* на 2c (1/4, 1/4, z1), *Si* на 2a (3/4, 1/4, 0) і *Sb* на 2c (1/4, 1/4, z2) [9]. На наступному рисунку показана кристалічна структура потрійного антимоніду *HfSiSb*, а його атомне положення наведено в таблиця.

Рис. 1. Кристалічна структура потрійного антимоніду HfSiSb.

Методи та дані для обчислень.

Ми провели розрахунки з перших принципів у рамках теорії функціоналу густини з використанням коду WIEN2k [10]. Загальна енергія була розрахована за допомогою апроксимації узагальненого градієнта [11] і методу лінеаризованих приєднаних плоских хвиль [12]. Електронні й термоелектричні властивості були розраховані за допомогою методу повного потенціалу лінеаризованих приєднаних плоских хвиль (FP-LAPW) [13], як реалізовано в коді WIEN2k. Гранична енергія для визначення валентності й поділу стану ядра була обрана як –6 Ry. Ми

встановили, що $R_{MT} \times K_{\text{max}} = 7$ й використовували 10.000 *k* точок з сіткою $28 \times 28 \times 12$ *k*-точок у першій зоні Бріллюена, що привело до генерування 1893 плоских хвиль у незвідній частині зони Бріллюена. Для самоузгодженого розрахунку критерій збіжності для заряду був встановлений на рівні $10^{-3}e$, а для енергії – на рівні 10^{-5} Ry. Напів'ядерні стани оброблялися без врахування спінорбітального зв'язку, тобто напіврелятивістьки.

Щоб розрахувати транспортні властивості, ми використовували програмний код Boltztrap [14], виходячи з напівкласичного рівняння переносу Больцмана. Енергія Фермі за нульової температури (T = 0 K) була прийнята як хімічний потенціал (μ) при розрахунках транспорту носіїв заряду.

Результати

Параметр гратки, узятий з попереднього теоретичного дослідження, наведеного в роботі [9], був використаний для проведення оптимізації об'єму. Щоб визначити рівноважний параметр гратки, об'ємний модуль, його похідну по тискові, і т.д., загальну енергію залежно від зміни об'єму було підібрано за допомогою рівняння стану Мурнагана [15]. На рис. 2 представлено криву оптимізації об'єму, а порівняння обчисленого параметра гратки, об'ємного пружного модуля, і т. д. з доступними теоретичними даними – у таблиці. Відмінність параметрів позначено через Δ . Обчислене нами значення об'ємного пружного модуля становить 111.2288 ГПа, його похідна по тискові - 4.6449, а оптимізовані параметри гратки a = 3.746 Å і c = 8.618 Å.

<u>Таблиця</u>

	<i>a</i> (Å)	<i>c</i> (Å)	<i>В</i> (ГПа)	B
Наш результат	3.746	8.618	111.23	4.645
Робота [9]	3.740	8.603	114.07	4.389
Різниця (Δ)	0.006	0.015	2.84	0.256

Обчислені рівноважні параметри гратки, об'ємний пружний модуль (В) і його похідна по тискові (В') поряд з доступними теоретичними даними

Густина станів (DOS).

Для вивчення електронних властивостей було використано оптимальні параметри кристалічної гратки a = b = 3.746 Å і c = 8.618 Å. На рис. 3 представлено загальний графік густини станів *HfSiSb*. Тут показано, що максимальний внесок у загальну густину станів вносять атоми *Hf* (~ 4.2eB⁻¹), тоді як внесок атомів *Si* і *Sb* дуже невеликий, менший за 1 eB⁻¹. Найбільший внесок вносить *Hf*, тому гострі піки в DOS викликані головним чином електроном *d*-стану в напів'ядерній і валентній зоні (рис. 4*a*). При більш уважному розгляді рис.4*б* і 4*в* видно, що *Si* вносить найменший

вклад у загальну густини станів, який рівний ~ 0.6 eB^{-1} , тоді як внесок *Sb* становить ~ 0.7 eB^{-1} . Внесок *Si* і *Sb* обумовлений електроном *p*-стану у валентній зоні.

Рис. 2. Парціальна DOS Hf (а) парціальна DOS Si(б) парціальна DOS Sb (в).

Зонна структура.

На рис. 5 наведена зонна структура *HfSiSb*. Зонна структура показує металевий характер *HfSiSb*, з більш щільними смугами в зоні провідності, ніж у валентній зоні.

Рис. 3. Зонна структура HfSiSb.

Більше число смуг у зоні провідності обумовлене 3-*d* станом атомів *Hf*. У валентній області також спостерігаються щільні смуги, які також обумовлені 3-*d* станом атомів *Hf*. З порівняння з результатами розрахунку густини станів видно, що у валентній області смуги нижче -1 еВ складаються в основному з електронів *p*-стану *Si* і *Sb*.

Термоелектричні властивості

Рис. 4. Термоелектричні параметри як функція хімічного потенціалу (µ) уздовж напрямків X і Z при різних температурах: коефіцієнт Зеєбека(а) електропровідність(б)

і електронна теплопровідність(в).

Рис. 5. Термоелектричні параметри як функція температури коефіцієнт Зеєбека(а) електропровідність (б) часткова й повна теплопровідність(в) термоелектрична добротність (ZT) (г).

Висновки

Потрійний антимонід на основі *Ge* виявився добрим термоелектричним матеріалом, тоді як з потрійним антимонідом на основі *Si* інша справа. Найбільше розраховане значення *ZT* склало 0.52 і 0.39, відповідно, для напрямку *XX* і *ZZ* при 200 К. Це значення не настільки низьке, щоб вважати *HfSiSb* поганим термоелектричним матеріалом, але становить половину контрольного значення 1. Такі значення *ZT* обумовлені лише щільними смугами навколо рівня Фермі в зонній структурі *HfSiSb*. Низькі значення коефіцієнта Зеєбека й високі значення теплопровідності обумовлені відсутністю вузької забороненої зони в зонній структурі. Якщо, проте, ми зможемо проводити легування за допомогою елементів, що змінюють DOS поблизу енергії Фермі, тоді *HfSiSb* зможе продемонструвати властивості напівпровідника, що ведуть до високого значення *ZT*. Наноструктурування або зовнішній тиск може змінити значення *ZT*.

Р. К. Тхапа й Х. Йоші виражають вдячність департаменту науки й техніки – Науковотехнічній дослідницькій раді за грант проекту.

Література

- 1. T.M Tritt and M.A. Subramanian, *Thermoelectric materials, phenomenon, and application: A bird's eye view,* Mater. Res. Bull. 31 (2006), pp. 188-198.
- 2. J. Schmit, Z.M. Gibbs, G.J. Snyder and C.Felser Mater. Horiz. 2 (2015), pp. 68-75.
- 3. R.A. Downie, D.A. Maclaren, R. I. Smith and J.W.G. Bos Chem. Commun 49 (2013) pp. 4184-4186.
- 4. D.K. Misra, A. Bardwaj and S. Singh J. Mater. Chem. A 2 (2014) pp. 11913-11921.
- 5. D.P. Rai, A. Shankar, Sandeep, M.P. Ghimire, R. Khenata and R.K. Thapa RSC Adv. 5 (2015) pp. 95353-95359.
- 6. T. Thonhauser Solid State Commun. 129 (2004) pp. 249-253.
- 7. L.D. Hicks, M.S. Dresselhaus Phys. Rev. B 47 (1993), pp.16631-16634
- 8. E. Dashjav and H. Kleinke Z. Anorg. Allg. Chem. 628 (2002), pp. 1122-1127.
- 9. U. F. Ozyar, E. Deligoz and E. Colakoglu Solid State Sci. 40 (2015), pp. 92-100.
- 10. P. Blaha, G.K.H. Madsen, D. Kvasnicka, J. Luitz, WIEN2K, an augmented plane wave plus local orbitals program for calculating crystal properties (Vienna, Austria) 2008.
- 11. Perdew J, Burke K P and Ernzerhof M 1996 Phys. Rev. Let. 77 3865
- 12. Hyberstsen M, Schluter M S and Christensen N E 1989 Phys. Rev. B 399028
- 13. Wimner E, Krasauer H, Wieinert M and Freeman A J 1981 Phys. Rev. B 24864
- 14. Madsen G K H and Singh D J 2006 Comput. Phys. Commun. 17567
- 15. Murnaghan F D 1944 Proc. Natl. Acad. Sci. USA 30 5390

Надійшла до редакції 19.07.2017

Йоши Х.¹, Раи Д. П. канд. наук.², Делигоз Е. канд. наук.³, Озисик Х. Б. канд. наук.³ Тхапа Р. К. канд. наук.¹

 ¹Кафедра физики, Университет Мизорам, Айзавль, Индия-796004;
 ²Кафедра физики, Университетский колледж Пачхунга, Айзавль, Индия-796001;
 ³Кафедра физики, Университет Аксарай, Аксарай, Турция *e-mail: dibyaprakashrai@gmail.com*

НОВЫЙ ТЕТРАГОНАЛЬНЫЙ ТЕРМОЭЛЕКТРИЧЕСКИЙ МАТЕРИАЛ *HfSiSb* ТИПА *D*²/*D*⁰, ПОЛУГЕЙСЛЕРОВО СОЕДИНЕНИЕ: МЕТОД ПОЛНОГО ПОТЕНЦИАЛА ЛИНЕАРИЗОВАННЫХ ПРИСОЕДИНЕННЫХ ПЛОСКИХ ВОЛН

Нами исследованы из первых принципов электронные и термоэлектрические свойства HfSiSb в рамках функциональной теории плотности с помощью метода полного потенциала линеаризованных присоединенных плоских волн. Электронная структура является ключом к определению термоэлектрических свойств. Наиболее распространенная аппроксимация обобщенного градиента принимается во внимание для обмена электронами. Рассчитаны термоэлектрические характеристики, такие как коэффициент Зеебека, электронная теплопроводность и электрическая проводимость. Кроме того, для получения общей теплопроводности мы включили теплопроводность решетки (к_p). Наличие общей теплопроводности дает нам точное понимание термодинамики материала (ZT).*HfSiSb* его эффективности имеет тетрагональную структуру, u термоэлектрические параметры рассчитаны в перпендикулярном и параллельном направлении. Низкое значение решеточной теплопроводности (ниже 10 Вт/Км) и резкое изменение ZT в диапазоне (300 – 400) К предсказывает, что эта система является потенциальным термоэлектрическим материалом при комнатной температуре. Библ. 15, Рис. 5, Табл. 1.

Ключевые слова: аппроксимация обобщенного градиента, зонная структура, коэффициент Зеебека, теплопроводность.

H. Joshi¹, D. P. Rai *PhD*², E. Deligoz *PhD*³, H. B. Ozisik *PhD*³, R. K. Thapa *PhD*¹.

¹Department of Physics, Mizoram University, Aizawl, India-796004; ²Department of Physics, Pachhunga University College, Aizawl, India-796001; ³Department of Physics, Aksaray University, Aksaray, Turkey *e-mail: dibyaprakashrai@gmail.com*

A NEW *D*²/*D*⁰ TYPE TETRAGONAL THERMOELECTRIC MATERIAL HFSISB, A HALF-HEUSLER COMPOUND: A FP-LAPW METHOD

We have studied the electronic and thermoelectric properties of HfSiSb using first principle Density Functional Theory (DFT) within a Full Potential Linearized Augmented Plane Wave method (FP-LAPW). The electronic structure is a key in determining the thermoelectric properties. A most common generalized gradient approximation (GGA) is taken into commiseration for electron exchange. The thermoelectric properties like Seebeck coefficient, electronic thermal conductivity and electrical conductivity are calculated. In addition, we have also included a lattice thermal conductivity (κ_p) to obtain the total thermal conductivity. The presence of total thermal conductivity gives us an exact understanding of materials thermodynamics and its efficiency (ZT). HfSiSb possesses a tetragonal structure, the thermoelectric parameters are calculated along perpendicular and parallel direction. The low value to lattice thermal conductivity below 10 (w/Km) and sharp variation of ZT in the range (300 – 400) K predicts that this system is a potential thermoelectric material at room temperature. Bibl. 15, Fig. 5, Table 1.

Key words: GGA, band structure, Seebeck coefficient, Thermal conductivity.

References

- 1. T.M Tritt and M.A. Subramanian, Thermoelectric materials, phenomenon, and application: A bird's eye view, Mater. Res. Bull. 31,188-198 (2006).
- 2. J. Schmit, Z.M. Gibbs, G.J. Snyder, and C.Felser, Mater. Horiz. 2, 68-75 (2015).
- 3. R.A. Downie, D.A. MacLaren, R. I. Smith, and J.W.G. Bos, Chem. Commun 49, 4184-4186 (2013).
- 4. D.K. Misra, A. Bardwaj, and S. Singh, J. Mater. Chem. A 2, 11913-11921 (2014).

- 5. D.P. Rai, A. Shankar, Sandeep, M.P. Ghimire, R. Khenata, and R.K. Thapa, RSC Adv. 5, 95353-95359 (2015).
- 6. T. Thonhauser, Solid State Commun. 129, 249-253(2004).
- 7. L.D. Hicks, M.S. Dresselhaus, Phys. Rev. B 47,16631-16634(1993)
- 8. E. Dashjav and H. Kleinke, Z. Anorg. Allg. Chem. 628, 1122-1127(2002).
- 9. U. F. Ozyar, E. Deligoz, and E. Colakoglu, Solid State Sci. 40, 92-100(2015).
- 10. P. Blaha, G.K.H. Madsen, D. Kvasnicka, and J. Luitz, WIEN2K, an augmented plane wave plus local orbitals program for calculating crystal properties (Vienna, Austria, 2008).
- 11. J.Perdew, K.P.Burke, and M.Ernzerhof, Phys. Rev. Let. 77, 3865(1996).
- 12. M.Hyberstsen, M.S.Schluter, and N.E.Christensen, Phys. Rev. B 399028 (1989)
- 13. E.Wimner, H.Krasauer, M.Wieinert, and A.J.Freeman, Phys. Rev. B 24864 (1981).
- 14. G.K.H.Madsen and D.J.Singh, Comput. Phys. Commun. 17567 (2006)
- 15. F.D.Murnaghan, Proc. Natl. Acad. Sci. USA, 30 5390 (1944)

Subminited 19.07.2017